III. évfolyam. Jánosháza, 1909. február hó 13. 7. szám.

Jánosháza és Vidéke

Társadalmi és helyiérdekü hetilap

ELŐFIZETÉSI ÁR:
Egész évre 8 korona
Félévre 4 korona
Negyedévre 2 korona
Egyes szám ára 20 fillér.

Felelős szerkesztő és kiadó:
Dr. MARTON ADOLF.

A lap szellemi részét illető közlemények és előfizetések a szerkesztőséghez intézendők.
MEGJELENIK MINDEN SZOMBATON
Nyilt-tér sora 40 fillér.
Hirdetések nagyság szerint köszöntetnek.

A dolgozók pihenő napjáról.

Az idők szelleme uj irányba érveli állami életünket s a kormányzatot. Nagy horderejü szociális feladatok várnak megoldásra. Eddig az ipari és kereskedelmi alkalmazottaknak betegsegélyezéséről és balesetbiztositásáról szóló törvényjavaslat emelkedett törvényerőre. Az alap, melyen a kivánatos szociális intézmény nyugszik, jó s hihető, hogy sok existenciának sorsára lesz az uj törvény jó hatással.

A betegsegélyezésről szóló törvényt, az ipari munkának vasár- és ünnepnapi szüneteléséről szóló törvénytervezet valamint az uj ipartörvénytervezet követi.

A munkaszünetről szóló törvénynyel a kereskedelemügyi kormány a kereskedelmi alkalmazottak régi sérelmeit óhajtotta orvosolni. Szterényi József államtitkár eredeti javaslata annak az igazságnak az alapján épült, hogy hat napi fáradságos munka után, a hetedik napon feltétlenül pihenőt érdemel a dolgozó munkás ember. A tervezet készitése alkalmából számolt azonban az ipar és kereskedelem minden érdekeltségén a kivánságával és ez alapon javasolta, hogy a munkaszüneti napnak, nem kell éppen vasárnapra esnie. Budapesten — az ő eredeti tervezete szerint — az ipar és kereskedelem minden ágazatában szünetel a munka, mig a vidéki városokban az üzleteknek nyitva tartása déli tizenkét óráig meg volt engedve. Ennek ellenében a vidéki kereskedelmi alkalmazottak egy egész hétköznapot, vagy pedig két hétköznap délelőttjét vagy két délutánját kapták volna kárpotlásképen.

E törvényjavaslat, mely tagadhatatlanul egy nagy szociális igazságnak a kifejezője volt, az érdekeltség mindkét részéről a legsulyosabb támadásban részesült.

Ennek következtében az elmult évben a kereskedelmügyi miniszteriumban megtartott szaktanácskozás, Szterényi József államtitkárnak a hétköznapi kárpótlásra vonatkozó javaslatát elvetette, mindazonáltal a munkaadók és alkalmazottak között a vasárnapi munkaszünet tárgyában oly irányu megállapodás jött létre, amely látszólag mindkét fél érdekeinek megfelelt. Azonban csak látszólag, mert e szaktanácskozást követő »Ipar tanács« ülésén a kereskedelem egy-két vezérférfiának sikerült odahatni, hogy a főnökök és alkalmazottak között létesült megállapodás — az alkalmazottak vására módositassék.

Az országos ipartanács állandó bizottságának javaslata még mint értesülünk az ipartanács összes osztályainak együttes ülése elé kerül.

Az országos ipartanács állandó bizottsága javaslatának a lényege, hogy a főváros területén ugyszólván

TÁRCA

Amerikai levél.

— Irta: **Igali Szvetozár.** —

Könyveket tudnék irni itteni mezőgazdasági, szőlőszeti, baromtenyésztési, öntözési, stb. dolgokról. Bejártam Kaliforniát, délen Needles, Yuma és Szan Djegó vidékeit: Paszadena és Los Angelos narancs erdeit erő gyümölcseivel: bejártam Ereszno és Mercedes tájékát, hol a vizöntéssel csodákat mivelnek. Ezekről most nem szólok, hanem olyasvalamiről, ami fölött európai ember csodamódra elbámul. Ugyanis cseléd vagy szakácsné csak aféle milliomos házakban van. Még bejárónét sem tart az 1500—2000 dollár (1 dollár 4 K. 92 fill.) jövedelemmel rendelkező családfő. A ház összes dolgát a családtagok végzik. Amint reggel ajtót nyitnak, a folyóson egész vásárcsarnok készlete ott van már az asszony által kitett fiókokban. A levélhordó odahozta a postát, a tejes abba rakta a tejet tartalmazó kannát, az ujságkihordó a reggeli lapot; a zöldségárus, halász, mészáros, pék mind ott deponálta a hajnali órákban a maga portékáját, — mindez az utca felöli folyóson van, ahova bárki hozzáférhet, a háziak nyugalmának bolygatása nélkül. A házasszonya reggel ajtót nyit és szépen beszedeget mindent. Háziasszonyom tiz év óta szedegeti igy élelmi szereit, melyeket előző este telefonon rendelt meg és soha sem volt rá eset, hogy gonosz kéz vagy kóbor eb vagy macska valamit megdézsmált volna. Már rászoktatták a népet a törvénytiszteletre. Éppen a mult héten keltett némi meglepetést egy biró itélete, ki egy szegény ördögöt nyolc hónapi börtönre itélt, mert — ehes lévén — egy rozscipót lopott. Itt nem tréfálnak a Jean Val Jean-féle alakokkal, hanem mások okulására ugyancsak rájok piritanak . . .

Nagyot nézne egy magyar, ha ezeken a szanfranciskói vagy oklandi villamosokon járna. Hát 5 centért (körülbelül 25 fillér) elviszik az embert vagy 25 mérföldnyire, mert bármely távolságra átszállójegyet válthat. Ám amire nagyot nézne a magyar, ez az a körülmény, hogy ha direkt utra megy, abban az esetben a kocsikalauz egyszerüen zsebre vágja az 5 centet, az utasnak pedig nem ad jegyet. Már most a csodálkozó magyar csak megy, csak megy és leszállhat rendeltetési helyén, jegye nem volt és mivel utközben ellenőrzőkalauz nem kérte jegyének előmutatását, el nem tudja képzelni mi volt ez most és mikép ellenőrzi a társaság a pénzbeszedő kalauzt s a kalauz, hogy tudja, melyik utas fizetett, melyik nem? Hát a dolog igen egyszerü. A kalauz, amint átvette az 5 cent vitelbért, feje fölött egy szijat huz meg, mely egy ellenőrző-gép óráját hozza mozgásba és jelzi, hogy a kalauz 5 centet bevett. Ha a kalauz este beszámol, először az ellenőrző órát vizsgálják meg. Ahányszor rángatták a gépet, annyi centnek kell a kalauz perselyében lennie. Megtörténik, hogy idegen huzogatja s azért azokért is fizetnie kell, melyeket nem ő jelzett, és esze ágában sincs ez ellen protestálni. Az óramü jelzése szentiras, azt meg kell fizetni, amit jelez! Mit gondol, Földim mit csinálna a magyar kalauz, ha az idegen utas megrángatná az ellenőrző készülék szijját? . . .

Ha az idegen magyar az itteni vasutakon utazik, ujabb meglepetés éri. A kupé előtt áll a jegyellenőrző kalauz s utbaigazitja az utast, hogy melyik kupéba szálljon. Ha rövid időre — egy napra — szól a jegye,

teljes és kivételeket nem ismerő a vasárnapi munkaszünet, mig a vidéken az üzletek nyitva tartása délelőtt 10 óráig egész éven át meg van engedve. azonban a kereskedelmi alkalmazottak felváltva minden második hét vasárnapján teljes munkaszünetet élveznek.

Minden jel arra mutat, hogy ez a javaslat fog a parlament elé kerülni és csak a népképviselők akaratán fog mulni, hogy a dolgozó kisemberek számára a méltán megérdemelt egy napi pihenő időt törvényileg biztositsák.

A munkaszünetről szóló törvényt az ipartörvény reviziója fogja követni. Több mint egy éve már, hogy az erre vonatkozó hatalmas tervezet vasárnapon mely a legszámosabb kereskedelmi ipari és munkásügyi kérdések szabályozására van hivatva, napvilágot látott.

A mintegy ezer szakaszt számláló törvénytervezet megbirálásával csak nemrégiben készültek el a különböző érdekeltségek és igy a hivatalos hiradások szerint a kereskedelemügyi kormány e tervezett megvitatása érdekében március havában szaktanácskozást hiv egybe, mely körülbelül hat hétig fog eltartani.

Ha figyelembe vesszük azt, hogy a vasárnapi munkaszünetről szóló törvénytervezetet, mely mindössze huszonhat paragrafust számlál, a különböző illetékes fórumok részéről négy havi alapos megvitatás után még mindig nem került a parlament elé, kevés kilátás van arra, — már a politikai viszonyokra, a bankkérdésre valamint a választási törvényre való tekintettel is, — hogy e nagy horderejü ipar-, kereskedelmi és munkásügyi érdekeket érintő törvénytervezet: a jelen országgyülés részéről törvényerőre emeltessék.

Pedig már elérkezett volna az ideje annak, hogy a törvényhozó testület az agrár érdekek szorgos védelme mellett, az ipari és kereskedelmi kérdésekkel is végre komolyan foglalkozzék.

Az első sajtópörünk.

Fényesen kiállottuk az első tüzpróbát. Tiszta, hófehér zászlóval a kezünkben, melyre ez volt irva: »önzetlenül a közügyekért«, mentünk a küzdőtérre. Az igazságtalanság ellen küzdenünk az igazság fegyverével s győzelmet arattunk. A közügyekért vivott küzdelemben szerzett sebekre büszkék lehetünk. Azon hófehér, tiszta zászlót mocsoktalanul hoztuk vissza. A spártai nő, midőn fiát a hazájáért harcolni a harcmezőre küldte, ezzel a megjegyzéssel adta a kezébe a kardot: édes fiam. vagy ezen hoznak haza vagy ezzel jösz haza. — Azon zászlót nem engedtük volna bepiszkolni, inkább letettük volna, vagy átadtuk volna, olyannak, ki jobban tudna vigyázni arra, hogy tisztán maradjon

A győzelmi babér legnagyobb része a mi védőügyvédünk, Dr. Lendvay János szombathelyi lakós homlokát övezi körül, ki a győzelemhez juttatott bennünket.

Ismeretes a közönség előtt, hogy Kemény Simon tanitó mily sértő üzenetet küldött hozzánk Polgár főtanitóval, melyért a biróság elé vittük s ott megelégedve a becsületszóra kijelentett nyilatkozat közzétételével, az ügyet befejeztük. Kemény nem tett eleget azon kötelezettségének ezért »Pro domo« cim alatt tettünk reá megjegyzéseket. Ezért Kemény sajtópert inditott ellenünk, a tárgyalás február hó 8-án volt Győrben.

A sajtó esküdtszéki tárgyalásról különben az alábbiakban számol be tudósitónk.

Az esküdtszék elnöke nárai Szabó Jenő győri törvényszéki elnök volt. Tagjai: dr. Fehérpataki László — és dr. Szilagyi Ernő törvényszéki birák. Kemény Simon magánvádlót dr. Esső Imre, szombathelyi ügyvéd helyettese, dr. Kallós Imre, mig dr. Marton Adolf vádlottat dr. Lendvay János szombathelyi ügyvéd képviselte. A vádat az ismeretes »Pro domo« cikk következő kitétele képezték: Kemény Simonnal, azzal a pöffeszkedő, üres fejü cimbitorló talmi igazgatóval kijelentettem . . . nem foglalkozom, hanem egyszerüen megvetem, »csuszó-mászó féreg«, »spicli«, s végül nem mondhatom: ovakodjatok ettől a Kemény Simontol, mert egy veszedelmes gazember, hanem »óvakodjatok tőle, mert veszedelmes beteg«.

Az esküdtszék csupa »müvelt, inteligens férfiuból alakult meg. Először vádlottat hallgatta ki az elnök, ki a »Pro domo« cikk szerzőségét elvállalta s elvállalta érte a felelőséget is. Bünösnek nem ismerte magát, mert közérdekből s jogos felháborodásában irta a cikket. Elmondta, magánvádló viszonyát tanitótársaival, a hitközséggel, szólt a lelenc-ügyről, az iskolai könyvtárról, a privátokról s magánvádlónak ezekre vonatkozó magatartásáról. Végre ama üzenetről, melylyel magánvádló őt megsértette, ő a biróséghoz fordult magánvádló ellen. Ám mikor Kemény Simon a járásbiróság előtt megfogadta becsületszavára, hogy kijelenti, miszerint vádlottat sérteni nem akarta, sajnálkozását fejezi ki, ő megbocsátott neki, de Kemény Simon nem tett eleget a birói egyezségnek: ekkor felháborodott eme tettén s megirta a »Pro domo t«. A valódiság igazolására is ajánlkozott, bizonyitékait védője jelenti be.

Ezután védő-egyezséget ajánlott magánvádlónak, melyet az visszautasitott.

Védő bizonyitás kiegészitést kért, Kérte Polgár István, Novák Pál, Weisz Salamon, Szépligeti Samu, dr. Brunner

---

ellenőrző hivatalnoknak árnyékát sem látja. Ám ha a vonaton éjszakázik, ugy este felé eléje áll egy vasutas és a jegyét kéri. Nem azért teszi ezt, hogy megnézze, dehogy; egyszerüen zsebrevágja s odéb áll. Reggel ugyanaz a vasutas mutatkozik és szó nélkül visszaadja a jegyét. A magyar azután morfondiroz, miért történt ez most? Hát azért. mert az amerikai vasutasokon — ha Pullmann hálókocsiban, ha ülőhelyén alszik az ember, nyitott szakaszban van, hol jövő-menő emberek járnak-kelnek. Hogy tehát az alvó ember jegyét el ne lopják vagy ő azt el ne veszitse, hanem — éjkzakára biztos helyen legyen: a vasutas magánál tartja. Eddig az atyáskodás a vonaton. A kocsi ajtóit egy-egy allomás után tárva-nyitva hagyják. Az utasok azért végig járhatnak a folyósón vonaton. Ha valaki nem vigyáz és kipottyan, bizony az az ő baja. Robogó vonatra fölugrani, avagy arról leugrani mindenkinek szabad és lehet. Ha baja esik — neki fáj. A vonat érkezését s indu'ását lelkiismerete pontossággal tartják be. Mármost, ha a vonat indulása például 10 óra 20 percre van jelezve, a vonatkisérő kalauz igen mérsékelt hangon mondja, hogy: »All oboard« (Kocsikra!) Aki szót fogad neki, az utazik, aki nem figyelt rá, hanem holmi duplázott sipolásokra, még karemelést és gesztusokat vár, mint otthon szokás s a mire odahaza rá van szoktatva: az egyszerüen a perrónon marad.

A szomszédos Berkeley város a tudomanyok fölszentelt csarnoka. Ott van a kaliforniai egyetem, melynek közadakozásból 11 millió dollár készpénze van és vagy 136 tanár oktat ott a tudomány minden ágában. Ovodáknak, elemi iskoláknak, gymnáziumoknak, különböző szakiskolásoknak ott sem szeri, se száma.

— Mióta van ön ezen a vidéken, hogy egész Beikeleyiben egyetlen egy, bort, sört, vagy bármily szeszes italt kimérő helyiség nincsen. Nincs itt se szalón, (koscsma se) kétértelmüségben avagy hirhedtségben utazó üzlet. Berkeley a tanulás városa, itt semmiféle lumpolásra nincs alkalom.

Berkeleyben ez idő szerint 40—50 ezer lakos él. Virágzó, gyönyörü város. És ilyen város, illetve egész megye akárhány van kaliforniában.

Magyar—ember Délamerikában tömegesen nem él. A ki Canadában farmoskodik, az rettenetes sersban van; kegyetlen csalódásnak rabja! S hiába figyelmezteti a magyar kormány honfitársainkat elvétve a vasuttársaságok irdatlan őserdőibe kicsalják elpusztulni a magyart lelketlen ügynökök.

Ferenc s Dinkgreve Nándor tanukénti kihallgatását elrendelni, mit a biróság mellőzött. Ezután befejezvén a bizonyitási eljárást dr. Kallós Henrik mondta el vádbeszédjét.

— A vádbeszéd után felállt a védő, Dr. Lendvay. Elismerte, hogy a vád tárgyává tett kifejezéssel rendes körülmények között meggyalázók, sértők. De nem azok a jelen esetben. Ha a vádló ismertetése után kellene itéletet mondani, vádlott el is itéltetnék. Előadta, hogy nem olyan senki ember az a vádlott Dr. Marton Jánosházán. Felsorolta vádlottnak érdemeit. Nem tartja öt a társadalom rendbontójának vádlóval szemben, ki még tanitó társaival sincsen jó viszonyban. Majd rátért Kemény Simon sértésére, melyért nem adta meg a biróság előtt igért elégtételt. De nem is akarta, mert nem fogadta el a tárgyalás alatt felajánlott békét sem. Vagy tévedésből nem fejezte ki sajnálkozását vagy készakarva. Tévedésből nem, mert tévedését a tárgyaláson sem ismerte be, hát készakarva. Ha készakarva, akkor nemcsak a régi sértés áll fenn, hanem ezt még a közétett nyilatkozat is ujjal tétezi. Ezen háborodott fel joggal vádlott s irta meg a »Pro domo« cikket. — Védő szerint az esküdtszék intézménye folytán a társadalom itélete az esküdtek verdiktje.

A vádló közhivatalnok tiszte nem más családi életébe behatolni, ott kuttatni, hanem a tanitás. Ha igy sért egy közhivatalnok valakit, ezen sértés nem lehet kisebb a vádbeli sértéseknél. Ha mégis azt tette, viselje el a viszonzott sértést is. A vádlot felmentését kéri.

Magánvádló képviselőjének felszólalása után az esküdtek visszavonultak, majd egy órát meghaladó idő után visszajöttek s elnökük kihirdette a felmentő verdiktet.

A verdikt kihirdetése után a biróság visszavonolás nélkül rögtön kihirdette itéletét, mely szerint Dr. Marton Adolfot az ellene emelt vád és következményeinek terhe alól felmenti s kötelezi vádlót, hogy vádlottnak 230 korona ügyvédi költséget fizessen 15 nap végrehajtás terhe allatt. Az itélet jogerős.

LEVÉL.

Édes! Ugy-e nem itél el,
Hogy irok magának?
— Átvirasztva minden percét
Lázas éjszakának —
De, nem tudok parancsolni
Vergődő szivemnek,
Az elüzött álmok helyett
Uj álmok születnek.

Amióta elment — Délre —
Gyógyulást keresni,
Ninesen nyugtom. Untat minden.
Nem érdekel semmi.
Szórakozás helyett itthon
Mélázok, merengek, ...
Jobban telnek, nem is fájnak
Ugy a borus percek.

Fel-fel veszem az arcképét
Remegő kezembe
S amig nézem, — hosszan, némán —
Könny gyül a szemembe,
Félek, nagyon aggódom, hogy
Valami baj éri,
Hogy újra meghűti magát
Mig az idő téli.

Azért kérem, nagyon kérem,
Vigyázzon magára.
Mikor hűvösebb az idő,
Ne menjen sétára.
Máskor pedig gombolja be
Jól a nagy kabátot
S térjen mindennap nyugvóra
Ha az est leszállott.

Szője bele álmaiba
A hazai tájat,
A hó-lepte keskeny utcát
S azt a kicsi házat,
Melyben valaki magáért
Amióta beteg:
Minden reggel, minden este
Imádságot rebeg.

Édes! Ugy-e nem itél el,
Hogy irtam magának,
Ugy-e meghallgatja szavát
A bohó leánynak,
Aki óvja, félti magát
S kinek az a vétke,
Hogy magát szereti — Édes . . .
— Csókolja . . .Irénke.

Novák Pál.

Heti krónika.

— **Eltávozás.** Boglár Géza községünkbeli gyakorló állatorvos a szombathelyi közvágóhidon nyervén alkalmazást községünkből f. hó 7-én eltávozott. Ezuton vesz bucsut mindazon t. ismerőseitől, kiktől az ideje rövidsége miatt ezt személyesen nem tehette.

— **Eljegyzés.** Kállus Vilmos Munkácsról, eljegyezte Neumann Flóra kisasszonyt, Neumann Herman bájos leányát, Jánosházáról.

— **Meghivó.** A sárvári m. kir. tejgazdasági szakiskola tanuló-ifjusága 1909. évi február hó 13-án Lancpusztán, saját helyiségében zártkörü táncmulatságot rendez.

— **A biróválasztás epilogusa.** köztudomásu, hogy a jánosházai biróválasztáson a bizalmi férfiak és esküdtek megtagadták az eskütételt. A főbiró február hó 9-én berendelte az illetőket Celldömölkre eskütételre.

— **A szeszélyes gólya.** Hosszufaluban csütörtökön éjjel 3 fiu gyermeknek adott életet Kardos Józsefné.

— **Táncmulatság.** A Jánosházai Iparos és Kereskedő Ifjuság Köre, f. hó 14-én, a Kaszinó összes helyiségében saját könyvtára javára, mükedvelői szinielőadással egybekötött zártkörü táncmulatságot rendez. Fölkérjük a i. t. müpártoló közönséget, kik a folyó hó 14-én tartartandó mükedvelői előadással egybekötött estélyre meghivót feledékenységből nem kaptak, s kik arra igényt tartottak, azokat ez uton tiszelettel meghivja és szivesen látja a rendezőség.

— **Mulatság.** Folyó hó 7-én zajlott le a Polgári Kör bálja, amely az apróbb nézeteltérések dacára, amelyek megelőzték — ez Jánosházán ugy látszik szokássá vált — mégis remekül sikerült és a farsang legszebb mulatságai sorába emelkedett. A jelenvolt szépszámu vendégsereg kitünő hangulatban egesz a hajnali órákig együtt volt. Az öt pontból álló kabaré szépen sikerült. A négyest 24 pár táncolta. A felülfizetők névsorát a következő számban közöljük.

— **A Petőfi-ház sorsjáték.** Rövid egy hónap mulva, vagyis március hó 6-án zajlik le a Petőfi Társaság hatalma- mozgalmának, a Petőfi ház javára rendezett sorsjátéknak utolsó aktusa — a huzás. A Társaság 76,000 koronára értékü 20[illegible] nyereménynyel közte a 25,000 koronás fő nyereménynyel hálálja meg a közönség áldozatkészségét, hogy a Petőfi ház létesitési és fenntartási költségeihez hozzájárul. A Petőfi diszkiadásból mán eddig több mint 2000 darabot küldött szét a Társaság ajándékul mindazoknak, akik legalább 40 darab 1 koronás sorsjegyet megvettek vagy eladtak. Sorsjegyek megrendslhetők a sorsjegyirodában Budapest, IX., Boráros-tér 2. sz. azonkivül minden bankban és tőzsdében.

— **A pereszteg-rumi vasut.** Körülöttünk mindenfelé mozgolódnak a vidék vezetői, Jánosháza még mindig csendes. Febr. hó 4-én az alispán elnöklete mellett népies értekezlet volt a H. peresztegi és rumi vasut kiépitése miatt, melyen elhatározták, hogy március 1-én már a vasut épitését megkezdetik. Ha ezen vasut kiépül, ugy Hosszufalu Bögöte, H. Pereszteg elvonatik Jánosházától, pedig ez a vidék táplálta községünket. A dolog rendkivül fontos, talán még nem késő, azon vasutat össze kell köttetni Jánosházával.

— **A bobai gazdák,** egy ujonan létesitendő népkönyvtár javára, f. hó 6-án zártkörü táncmulatságot rendeztek, mely ugy erkölcsileg, mint anyagilag fényesen sikerült. Esti hét órától egész reggelig szakadatlanul tartott, a mulatság táncvigalom közepette, a jánosházai Horváth banda közreműködése. A nagyvendéglő összes termei egyszerü, de izléses diszitésével volt elragadtatva a közönség. Felülfizettek: Baráth József, ifj. Bődcy Zsigmond, Kucsan István, László Lajosné, Milviusz Ilona, Moritz Miklós, Nagy Gyuláné, Pulyai Gábor, Sárkány Ferenc, Schlesinger Józsefné, Tompa László 2—2 koronát. Csik János, Grosz József, König N., 1 kor. 60

fillér. Löffler József 1 kor. Fülöp Sámuel 60 fillér. Csönge István, Győrffy Gyula, Győrffy József, Győrffy Károlyné, Káldos Antal, Kocsi Zzigmond, László Gyula, Moritz Gyula, Morotz Lajos, ifj. Morotz Zsigmond, Nagy Sándor, Pusztay József, Szelestey László, Szelestey József 40—40 fillért. Morotz Zsigmond 20 fillért. Jánosháza: Singer Sándor Rubin Salamon 2—2 koronát. Salzberger Pálné 1 kor. Németh Márkusz (Celldömölk) 2 kor. László Gyula (Krmend) 2 kor. Kocs: Egressy Antal 2 kor. László Lajos, Szili István 40—40 fillért. Porkoláb László Kissomlyó) 1 kor. Vadász Pál (Izsákfa) 2 kor. Róth Izidor (Nagypirith) 1 kor. Nagy Elek (Alsóság) 40 fillért. Sulyoki Lajos (Egeralja) 40 fillért.

— **Megtörtént.** Sokáig békességben élt egymással két testvér egy kis faluban. Az egyik timár volt, a másik szatócs. A timárnak sehogysem kedvezett a szerencse, mindig rosszul ment a dolga, kevés volt a pénzet a szatócsnak virágzó kis üzlete volt. Mi vol, az oka, mi nem, arról a krónika hallgat, de azt tudták róla, hogy egy együgyü felszarvazott emberke. Házbért, adót kellett volna a timárnak fizetni, de nem volt pénze, gondolta magában majd felvesz a takarékban 50 forintot s lassankint lefizeti. Igen ám, de ott azt a felvilágositást kapta, — ha a testvére aláir, akkor megkapja. — 50 frt. én édes Istenem gondolta a timár, nem nagy pénz, majd aláirja a testvérem s rendben lesz minden. Elment egy váltóval a testvéréhez, ki azonnal vett tollat, hogy aláirja. A szegény embernek szegényes a szerencséje Irógörcsöt kapott [illegible], majd [illegible] görcsöt, hogy nem tud a testvérén segiteni. A sirás ra berohan az asszony kétségbeeseiten az urához, hogy mi történt vele. Midón a timár nagy félénken elmondja a dolgot, csipőre teszi a menyecske a kezét és elkezdi: hát nem elég, hogy az egész családodat én tartom el, az én kenyerem eszik, hát hogy mersz az én tudtom és beleegyezésem nélkül egy váltót aláirni, te világ csufja, te együgyü, ki nekem köszönted a vagyonod, nekem köszönheted, hogy urakkal parolázhatsz, ki a gyerekeid szobájába fehér butort vásárolt, te dieges — te — te — te, te — hülye és összetépte a váltót. A szegény timár elsompolygott mondván, legyek csak szegény, de én vagyok az ur a háznál.

— **A nemeskereszturi „Ifjuságl Egyesület“.** F. évi január hó 31-én mükedvelői szinielőadást rendezett, melyet közkivánatra folyó hó 2-án megismételt. Az előadás ugy erkölcsileg, mint anyagilag igen szépen sikerült. Szinre került: Gyarmati Béla tőtanitó ur rendezésével, »A BOR« Gárdonyi Géza 3 felvonásos népszinmüve. A szereplők lehet mondani, minden várakozást felül mulva játszottak. Különösen nagyon jól alakitottak a nők közül: Szabó Mari, Baráth Magdolna és Zimits Mariska. A férfiak közül: Zimits István, Bertha György, Szabó Ferenc és Bertha László. Az előadás után az ifjuság táncra perdült, mely folyt kivilágos kiviradtig. Felülfizettek: (Jánosháza) Boglár Géza, Kohn Károly, Rosner József, Gyarmati Sándor 1—1 K. Németh István 40 fill. Dr. Szekeres Pál (Celldömölk) 2 K. Reiner Mihály (Szombathely) 1 K. Dancs Karolina, Daucs Erzsébet 2—2 K. Dancs Károly Kerca István, (Budapest) 1—1 K. Hirschlerné 10 fill. Löffler Mariska (Káld) 1 K. Laczi Károly, özv. Hirschler Sándorné (Pálfa) 1—1 K. Kiss Anna (Balozsa) 1 K. Rohrer Ferenc (Kohár) 1 K. Mihályfy Antal (Károlyháza) 40 fill. Bakos Mária (Megyer) 20 fill. Ughy Jenőné (Keresztur) 1 K. Csontár Elek, Marton Jenő, Szép Pál 60—60 fill. Marton Elek, Molnár Ferenc, Nagy János 40—40 fill. Bertha László 30 fill. Ferenc Gáborne, Kohn Kádi, Kohn József, Szabó Erzsi 20 fill. Kohn Karolina 10 fillért. A tiszta jövedelem 156 K. A tisztelt felülfizetőknek ez utón is köszönetet mond, a rendezőség. —

A gabona árak helyszüke miatt kimaradtak.

CSEH KÁLMÁN és FIA

kész férfi ruha nagy raktára

JÁNOSHÁZÁN.

Kitüntetve több helyen.

Ajánlják dusan felszerelt mintagyüjteményeiket a téli és báli idényre, továbbá kitünő minőségü és szabásu szalon, szmokking öltönyöket stb. stb.

Elsőrendű segédek!

Legolcsóbb és legbiztosabb bevásárlási forrás. Gyermek ruhák nagyválasztékban kaphatók. Kivánatra ugy helyben, mint vidéken mintákkal, esetleg árajánlattal személyesen készségel szolgálunk.

MINDEN tekintetben nagyon kellemes és előnyös

HÁZISZER

A „DIANA-SÓSBORSZESZ“

Kapható: 40 fill. 1 és 2 koronás üvegekben

SINGER SÁNDOR

füszerkereskedőnél

JÁNOSHÁZAN.

Vidéki megrendeléseket UTÁNVÉTELLEL a legpontosabban elintézek.

NYOMATOTT RUBIN SALAMON KÖNYVNYOMDÁJÁBAN, JÁNOSHÁZÁN.